

det gerne kunde forblive ved det bestaaende i de 2—3 Aar, der maatte hengaa, inden man kom til den endelige Revision af alle herhenhørende Forhold for disse Mellemlønningers Vedkommende. Men da jeg erkender, at disse 6 Ændringer ikke spille nogen væsentlig Rolle, og da Mindretallet ved tidligere Behandlinger her i Salen er gaaet med til disse Ting, have vi ogsaa ment det rettest at gaa med nu, da der derved kunde opnaas Enighed over hele Linien.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 7 har jo Mindretallet i stærkere Grad fundet Anledning til at holde paa Folketingets Affattelse, vi kunne ikke skønne, at der kunde være noget i Vejen for at beholde denne Affattelse; men efter at jeg har hørt den ærede Ordførers Udtalelser baade i Udvalget og her, og efter at vi have hørt den ærede Ministers Udtalelser i det andet Ting, som bleve læste op, have vi fundet at kunne gaa ind derpaa. Det gøres jo i den højtærede Ministers Udtalelse navnlig gældende, at den sidste Sætning angaaende Oplysningerne fra Regeringens Embedsmænd er en Selvfølge, og det er jo ogsaa en Selvfølge i Henhold til Grundlovens § 46. Man gør dernæst gældende, at det, at Kommissionen selv skulde bestemme Omfanget af sine Undersøgelser, i Virkeligheden i tilstrækkeligt Omfang rummes i det, der er sagt i Stykket ovenfor, hvor der tales om Kommissionens Virksomhed i det hele. Og da dernæst Flertallet for sit Vedkommende er gaaet ind paa det sidste Ændringsforslag, have vi ogsaa paa dette Punkt fundet det rigtigst at fravige vor principielle Opfattelse. Vi lægge nemlig særlig Vægt paa det sidste Punkt, nemlig Forhøjelsen af de laveste Lønningsklassers Løn, som den ærede Ordfører allerede har gjort Rede for. Naar man har indrømmet en Forhøjelse af de lavere Lønningsklassers Lønninger og ogsaa paa enkelte Punkter givet Mellemløklasserne en Forhøjelse, finde vi det rimeligt og billigt, at der ogsaa aabnes de lavest lønnede, de dag- og timelønnede Arbejdere, en Udsigt til Lønningsforhøjelse. Vi sætte særlig Pris paa dette, og da Flertallet er gaaet ind paa de 100,000 Kr. i Henhold til den Begründelse, Landstinget har hørt af den ærede Ordfører, at disse

100,000 Kr. stilles til den højtærede Ministers Raadighed som hele det Beløb, der er bevilget paa Finanslovens § 6, saa finder Mindretallet for sit Vedkommende derved Anledning til at tiltræde alle Ændringsforslagene og vil altsaa paa samme Maade som den ærede Ordfører anbefale hele Indstillingen til det høje Tings Vedtagelse.

Konseilspræsidenten (Herring): Paa min Kollega Indenrigsministerens Vegne skal jeg udtale, at han kan tiltræde samtlige af Udvalget stillede Ændringer. Af disse behøver jeg ikke særlig at omtale Ændringsforslagene under Nr. 1—6, og jeg skal med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 7 sige, at Indenrigsministeren lægger overordentlig stor Vægt paa, at det 3dje Stykke af § 26 udgaar, og det er jo det, Ændringsforslaget tilsigter. Herom har han udførlig udtalt sig i Folketinget, og hans Ytringer der ere refererede af den ærede Ordfører, saaledes at jeg kan henholde mig dertil. Jeg skal kun tilføje, at der ikke mindst lægges Vægt paa, at den paagældende Kommission ikke faar nogen Bemyndigelse til direkte at afkræve Embedsmændene Oplysninger. Jeg tror, det vilde være i Strid med den Praksis, vi hidtil have haft over for Kommissioner. De maa henvende sig til de overordnede Myndigheder, hvis de ønske, at der skal tilvejebringes Oplysninger. Men jeg tilføjer, at i den Henseende kan jeg slutte mig til den ærede Ordfører, at jeg betragter det som en Selvfølge, at Kommissionen skal faa alle de Oplysninger, den maatte ønske sig, i saa fuldt Maal, som det er muligt at give dem.

Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 8, der foreslaar Ændringer i Affattelsen af § 26, sidste Stykke, har min Kollega haft ikke ringe Betænkeligheder ved den Affattelse, der er givet Forslaget nede i Folketinget. Men det maa erkendes, at saaledes som det nu vil blive ændret ved det foreliggende Ændringsforslag, maa disse Betænkeligheder i det væsentlige være fjernede, da der saa kun bliver Spørgsmaal om en Forhøjelse af den paa Finansloven givne Bevilling til Lønninger i den paagældende Lønningsklasse. Saaledes kan Indenrigsministeren ogsaa modtage